

Vári Attila

Vágy

*A verssor végén rím-pihe:
röp-képtelen, csak osonó,
s mivel a versem álruha,
azt mímelem, hogy csuda jó,*

*azt mímelem, hogy csuda jó
úgy élni, mint a vándorok,
akiket vágy visz messzire,
a délibábból szótt hajó*

Önarckép nemzettel

*Szememben: szürke hulla-máz,
a rémfilm-vampot másolom,
bogánccs-horog a mosolyom,
nőt, s férfit egyként megaláz.*

*Hajam: széldöntött búzaföld,
hajdan erős, sámsonos-szalma.
s mert cirógatás a nő hatalma
Delila minden nap megölt,*

*Fogaim: köztük fagy sziszeg,
(egyharmad-látszó jéghegyek.)
Csak szót vacognak, nem Igét,
visszhangjuk az, mit még hiszek,*

*Arcomból rám néz néha Sém,
ragyszolga tartóm, „Te vagy Khám?”
Es nincs zsolttárom, szent misém,
karácsonyom, és hannukám,*

*Góg és Magóg is rám tekint,
Hunor vagyok, vagy Tán Magor?
Tükröm azt súgja: idekint,
a Golgotán vagyok Lator.*

*Önarcom képét tükrözi,
hályogos jég, fagyott-hazám.
A jövőm? Húsom vetkőzi,
itt törvény volt a mostohám.*

*Nem voltam soha jó-magyar
szűznemzett-népem gyermeke,
e föld nem ápol. Eltakar!
Mint gyermeksírást térzene.*